

که سه‌رۆکی لیبوردن ده‌خوازی

باوکی سێکۆ

لیره، لهم رۆژه‌لاته و لهم کۆلۆنییه‌ی ده‌وله‌ته دوواکه‌تووکان نه‌ فرمانپه‌وایان فییری دان به‌ هه‌قدانان و دان به‌ هه‌له‌ دانان، نه‌ به‌ره‌ه‌لستکارانیان. نه‌ ئه‌وان قه‌ت سه‌باره‌ت به‌ گوناچه‌کانیان داوای لیبوردن له‌ که‌س ده‌خوازن و نه‌ئهمان! له‌ راستیدا زۆرداره‌کان دژه‌کانیان له‌ جۆر و چه‌شنی خۆیان به‌ره‌م هیناوه. له‌ به‌رانبه‌ریه‌کدا سه‌نگه‌ریان لیداوه به‌لام هه‌ر دوولا به‌یه‌که‌ فه‌ره‌نگ و به‌یه‌که‌ له‌تور ده‌ژین و شه‌ری یه‌که‌ ده‌که‌ن. فرمانپه‌وایانی ئییره، له‌ لوتکه‌پرا تا بنکه، نازانن تۆبه‌ چیه‌. ئه‌وان تا ئاخه‌ه‌ناسه‌ حساب بۆ خه‌لک ناکه‌ن و ریگه‌یه‌که‌ جگه‌ له‌ سه‌ره‌پۆیی و هه‌ره‌شه‌ و زه‌بروزه‌نگ هه‌لنا‌بژێرن. میله‌ت به‌ هیچ نازانن و حساب بۆ که‌س ناکه‌ن.

به‌ره‌ه‌لستکارانیان به‌ قه‌واره‌ی خۆیان هه‌ر به‌و ته‌ره‌زن. پۆخ‌له‌واتیان نابینن. چاک بکه‌ن هه‌ر چاکیان کردوه؛ خراب بکه‌ن هه‌ر چاکیان کردوه. لایان ره‌وایه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌مپۆ به‌چاکی ده‌زانن دویینی به‌ لادان و خه‌یانه‌تیان ژماردیی. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر که‌سه‌و ئه‌م خه‌ت گۆرینه‌ هه‌ر چه‌لالی خۆی ده‌زانن و چه‌رامی دییه‌کان. که‌سه‌یش نابینی تۆزقاله‌ باج و نرخییی ئه‌م خه‌ت گۆرینه‌ بدا.

بۆیه‌ ره‌سم وایه‌ "شۆرش" و "ئینقیلاب" ه‌کان ریژیمی سیاسی ناگۆپن و ته‌نیا ده‌سه‌لاتداران و سه‌ر و سه‌یماکان ژیرا و ژوور ده‌بن.

له‌ کوردستان، نه‌که‌ هه‌ر مرۆقه‌کان دار و به‌ردی و لاته‌که‌ش هه‌رکام هه‌زاران هیکایه‌تیان له‌ زۆلم و زۆری داگیران له‌ سینگدايه. به‌لام هه‌گبه‌شیان له‌ خراپه‌ و خۆخۆری خۆمالییی به‌تال نییه.

براکوژی و شه‌ری نیوخۆ ئه‌و دیارده‌ نگه‌سه‌یه‌ که‌ به‌ قه‌ت میژوومان میژوی هه‌یه. له‌و کاره‌ساته‌دا چ خۆینی رژاوه و چ میشکی پزاهه! سه‌ره‌نجام چ بئێ ئه‌نجام و ده‌سه‌تال له‌ کاروانی پێشه‌وه‌چوون به‌جئ ماوین.

ئه‌و کاره‌ساته‌ هه‌ر به‌ به‌ژنی یه‌کیک و دوولا نه‌پراوه. هه‌ر ئه‌م و هه‌ر ئه‌و نه‌بوون ده‌سیان له‌ ناخی یه‌که‌ناوه. کام پارچه‌ی ئه‌م نیشتمان هه‌س له‌ ملانی ئه‌م نازاره‌ به‌سو و تاله‌نه‌بووه. کام "تاقه‌ سواری شۆرشگێر" لووتی "خائینی"ی له‌ عه‌رز نه‌داوه و کام "خائین"، "سواری شۆرشگێری" نه‌گلاوه، کام میر، کام حیزب، کام... ؟ ئه‌م قه‌له‌مه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ خۆی ناسیوه، په‌یمانی داوه، ره‌ش و سپی نه‌خاته‌یه‌که‌ لاهه. به‌ ره‌ش بلێ ره‌ش و به‌ سپیش، سپی. خۆ ئه‌گه‌ر بۆی نه‌لوا، بێده‌نگی ره‌چاوکا.

ناکرئ له‌ حاند داھینه‌ران و له‌ ئاست نه‌ریت شکیان، دووره‌ په‌ریز بین. سه‌رۆکیک نه‌ریتیکی چه‌قه‌ستوی شکاند. ئه‌و هه‌م فه‌رمانپه‌روایه‌ و هه‌م به‌ره‌ه‌لستکار. فه‌رمانپه‌روایه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمانی هه‌ریمیکی به‌ده‌سته. به‌ره‌ه‌لستکاره‌ چون هیشتا کیشه‌که‌ی نه‌پراوه‌ته‌وه. ئه‌و سه‌باره‌ت به‌ به‌شداریی حیزبه‌که‌ی له‌ قوناغیک له‌و کاره‌ساته‌دا لیبوردن ده‌خوازی و ملی بۆ چه‌قۆی میله‌ت راگرتوه.

لیبوردن خوازی گزاره‌ له‌ گه‌وره‌یی رۆحی ئینسان ده‌کا و لای مرۆقی مه‌زن ده‌ربه‌ست بوونه و نرخیی هه‌له‌و په‌له‌ و کارله‌ده‌س قه‌ومانه. ته‌حه‌ممولی ئه‌خلاقیی به‌رپه‌رسایه‌تییه‌ و حازر بوون بۆ دانه‌وه‌ی مافی به‌شخوړاوه. له‌ عه‌ینی کاتا هیمایه‌کی راستگویی و دادپه‌روه‌ری و دل و ده‌رون پاکیه‌.

لهم به‌ینه‌دا، بێده‌نگی و خه‌مساردی قه‌له‌م و میدیای کوردی سه‌یره. گه‌ر درۆزنی هه‌لده‌ستی و یاریی به‌ چه‌ن وشه‌ی جوانی بێده‌سه‌لات وه‌ک "وتووێژی شارستانه‌تییه‌کان"، "کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی" و چی و چی ده‌کا، میدیای

كوردی ئەسپی پەسنی لی زین دەکا. كهچی له حاست داهینانی خو مالی وهك تیپه پین به لای خوینه رزاوه كاندا ساده راده بری. ده بوو ئەو تروسكه یه بکه نه بروسکه و له سهه بزوتنه وهی سیاسی کورد بیکه نه مال. که ئەو بهو سهنگه که سییتی و سیاسییه وه، لیبوردنی خواست و ملی بو چه قوی میللهت راگرت، ده بی هموو ئەوانه ی به فرمانیان روژی له روژان دلۆپیک خوینی برای کوردیان له سهه دهسه لاتی میر و خیل و حیزب رزاوه، به دهنگی بهرز روخسهت بخوازن و به پپی خویان ملی ریی ماله وه بگرن.